

kendt dansk sangstrofe: »Du danske sommer, jeg elsker dig, skønt du så ofte har sveget mig.« Jeg er blevet lidt sveget af den danske sommer i de seneste dage og det beklager jeg for de tilstedeværende. Men lad mig prøve at sammenfatte mine hovedpunkter om beskæftigelsen. Følgende ting bør indarbejdes i Traktaten:

Punkt 1: Det skal slås fast, at fremme af et højt beskæftigelsesniveau og en styrket koordination på beskæftigelsesområdet er en fælles målsætning.

Punkt 2: Vi skal have slået fast, som jeg sagde før, at beskæftigelsespolitikkerne i medlemslandene og i fællesskabet er et spørgsmål af fælles interesse.

Punkt 3: Principperne for, hvordan samarbejdet om og koordinationen af beskæftigelsespolitikkerne skal ske, skal nedfældes i Traktaten, helst i et egentligt beskæftigelsesafsnit.

Punkt 4: Principperne skal omsættes til praksis gennem et tæt samarbejde på beskæftigelsesområdet, men indsatsen skal gøres på hvert enkelt lands egen måde.

Punkt 5: Et tæt samarbejde kan bygge på udarbejdelse af nationale beskæftigelsesprogrammer, gensidig overvågning af hinandens politikker på beskæftigelsesområdet samt udarbejdelse af særlige retningslinjer for beskæftigelsespolitikker.

For indsigtfulde folk taler vi i virkeligheden i en vis udstrækning om en parallel til ØMU'en, men ikke om en sammenblanding med ØMU'en. Vi taler i virkeligheden om at opbygge et systematisk samarbejde på beskæftigelsesområdet, der respekterer landenes nationale suverænitæt på området, men samtidig gør brug af den ekstra gevinst, der ligger i et bedre samarbejde.

Vi løser ikke arbejdsløshedsproblemet, fordi Traktaten laves om, det ved vi godt. Men ved at ændre Traktaten kan vi få bedre samarbejdsvilkår og få en ekstra gevinst ved at se på det indre markedes muligheder i stedet for at lade indsatsen være begrænset af hver enkelt medlemslands begrænsninger.

Sikring af et bedre miljø er en hovedopgave for EU. Det gælder for de nuværende 15 medlemslande, og det vil i endnu højere grad gælde i et fremtidigt EU med op til 27 medlemslande. På konferencen vil regeringen arbejde for, at miljøsamarbejdet mellem medlemslandene styrkes.

Begrebet »Bæredygtig udvikling« skal ind som en selvstændig målsætning i Traktatens

formålsbestemmelser, og miljøhensynet bør i højere grad end i dag indbygges i andre politikker. De fælles EU-regler bør vedtages på et stadig stigende beskyttelsesniveau og bør ikke kunne føre til forringelser i de lande, der har et højt beskyttelsesniveau. Miljøgarantien bør præciseres, og forsigtighedsprincippet bør i højere grad afspejles i hele fællesskabslovgivningen.

På regeringskonferencen vil vi også fra dansk side søge tilslutning til, at der knyttes en erklæring eller protokol til Traktatens miljøbestemmelser, artikel 130S, som vil gøre det muligt at indføre afgifter til løsning af grænseoverskridende miljøproblemer med kvalificeret flertal. Denne erklæring bør have form af en positivliste. Det vil være en overordentlig praktisk og målrettet måde at løse et af miljøområdets dilemmaer på, for vi insisterer jo på – og sådan vil det også fortsat være – at finanspolitik, skattepolitik og fordelingspolitik skal være et nationalt anliggende. Men samtidig ser vi gerne, at en så klar positivliste giver mulighed for at skabe et stærkere samarbejde til gavn for et bedre miljø.

Jeg skal dernæst kort omtale en anden sag, som ligger Danmark meget på sinde, nemlig kampen for åbenhed i EU. Det er faktisk i stor udstrækning lykkedes os at nå resultater på dette felt. Jeg behøver blot at nævne reglerne om aktindsigt, offentliggørelse af afstemningsresultater, åbne debatter i Ministerrådet og offentliggørelse af erklæringer og protokoller, når Rådet optræder som lovgivende myndighed. Alle disse resultater har Danmark været med til at sikre.

Men der kan gøres endnu mere, og det kan ske ved, at princippet om åbenhed i EU-samarbejdet indsættes i Traktaten og ved at traktatfæste princippet om, at den enkelte borger, virksomhed og organisation har ret til aktindsigt. Herudover vil regeringen fortsat arbejde for, at der bliver mere åbenhed i EU's lovgivningsarbejde. Rådets første og afsluttende behandling af forslaget til retsakter bør således ske i åbne rådsmøder.

Om nærhedsprincippet har jeg kun den korte, præcise bemærkning, at det er regeringens ambition – som vi også har sagt i forhandlingsgrundlaget – at grænsen skal trækkes tydeligere under regeringskonferencen mellem det, hvert enkelt land selv fortsat kan løse bedst, og det, der skal samarbejdes om i fælles interesse.

Som oplæg til debatten vil jeg også komme med et par kommentarer om et andet tema, som jeg ved optager mange, og det er spørgsmålet